

היכן הקריבו את הפסח במדבר?

Where Was the Pesach Offered in the Desert?

(1) במדבר ט, א-ד

(א) וידבר ה' אל-משה במדבר-סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחודש הראשון לאמר: (ב) ויעשו בני-ישראל את-הפסח במועדו: (ג) בארבעה עשר-יום בחודש הזה בין הערבים תעשו אותו במועדו ככל-חקותיו וככל-משפטיו תעשו אותו: (ד) וידבר משה אל-בני ישראל לעשות הפסח: (ה) ויעשו את-הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחודש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה ה' את-משה כן עשו בני ישראל: (ו) והיו אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: (ז) ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגדע לבלתי הקריב את-קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל: (ח) ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעו מה-יצוה ה' לכם:

(ט) וידבר ה' אל-משה לאמר: (י) דבר אל-בני ישראל לאמר איש איש כיהיה-טמאו לנפש או בדרך חקה לכם או לדדתיכם ועשה פסח לה': (יא) בחודש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אותו על-מצות ומרדים יאכלהו: (יב) לא-ישאירו ממנו עד-פקד ועצם לא ישברו-בו ככל-חקת הפסח יעשו אותו: (יג) והאיש אשר-הוא טהור ובדרך לא-היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כיון **קרבן ה' לא הקריב במועדו** חטאו ישא האיש ההוא: (יד) וכי-יגור אתכם גר ועשה פסח לה' פחוקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ:

(2) ויקרא יז, א-טז

(א) וידבר ה' אל-משה לאמר: (ב) דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל כל-בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר-צוה ה' לאמר: (ג) **איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או-כשב או-עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: (ד) ואל-פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן לה' לפני משכן ה' דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: (ה) למען אשר יביאו בני ישראל את-זבחייהם אשר הם זבחים על-פני השדה והביאם לה' אל-פתח אהל מועד אל-הכהן וזבחו זבחי שלמים לה' אותם: (ו) וזרק הכהן את-הדם על-מזבח ה' פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחוח לה': (ז) ולא-יזבחו עוד את-זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה-זאת להם לדתם: (ח) ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן-הגר אשר-יגור בתוכם אשר-יעלה עלה או-זבח: (ט) ואל-פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אותו לה' ונכרת האיש ההוא מעמיו: (י) ואיש איש מבית ישראל ומן-הגר בתוכם אשר יאכל בל-דם ונתתי פני בנפש האכלת את-הדם והכרתי אותה מקרב עמיה: (יא) כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על-המזבח לכפר על-נפשתיכם כי-הדם הוא בנפש יכפר: (יב) על-כן אמרתי לבני ישראל כל-נפש מכם לא-תאכל דם והגר הגר בתוכם לא-יאכל דם: (יג) ואיש איש מבני ישראל ומן-הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או-עוף אשר יאכל וישפך את-דמו וכסהו בעפר: (יד) כי-נפש בל-בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם בל-בשר לא תאכלו כי נפש בל-בשר דמו הוא כל-אכליו יכרת: (טו) וכל-נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכפס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב וטהר: (טז) ואם לא יכפס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו:**

(9) שמות כה, כב

וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֵׁם וּדְבַרְתִּי אֵתְךָ מֵעַל הַכְּפֹרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֹבִים אֲשֶׁר עַל-אֲרוֹן הָעֵדוּת אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֵצֶוֶה אוֹתְךָ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(10) במדבר ז, א-יא

(א) וַיְהִי בַיּוֹם בְּלוֹת מִשֶׁה לְהִקְיָם אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וַיִּמְשַׁחֵם וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם: (ב) וַיִּקְרְיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֵאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל-הַפְּקָדִים: (ג) וַיָּבִיאוּ אֶת-קָרְבָּנָם לִפְנֵי ה' שֵׁשׁ-עֶגְלֹת צֶבֶב וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵי בָקָר עֶגְלָה עַל-שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׂוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרְיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן: (ד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ה) קַח מֵאֹתָם וְהִיוּ לְעֹבֵד אֶת-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָה אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ: (ו) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הָעֶגְלֹת וְאֶת-הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם: (ז) אֹתוֹ שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֶת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם: (ח) וְאֹתוֹ אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֶת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָדִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בִּיד אִיתְמָר בִּן-אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן: (ט) וּלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי-עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכֹתֵף יִשָּׂאוּ: (י) וַיִּקְרְיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְרְיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת-קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: (יא) וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם וַיִּקְרְיבוּ אֶת-קָרְבָּנָם לְחֻנֻּכַּת הַמִּזְבֵּחַ:

(11) במדבר ז, פד-פז

(פד) וְאֵתוֹ חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל קִעְרַת כֶּסֶף שְׁתֵּים עָשָׂר מִזְרָקִי כֶּסֶף שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עָשָׂר: (פה) שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקִּעְרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּעַת מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: (פו) כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים-עָשָׂר מֵלֶאֱת קִטְרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הֶכֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל-זָהָב הַכַּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה: (פז) כָּל-הַבָּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִים אֵילִם שְׁנַיִם-עֶשְׂרִים כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִים וּמִנְחָתָם וְשִׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֶשְׂרִים לְחֻטָּאת: (פח) וְכֹל בָּקָרוֹ זֶבֶח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַת פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֶתְדִים שְׁשִׁים כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁשִׁים זֶבֶח חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשַׁח אֹתוֹ: (פט) וּבָכָא מֹשֶׁה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת-הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מֵעַל הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל-אֲרוֹן הָעֵדוּת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֹבִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהֵי: